

उच्चान n. 1) *das Umwerfen*: शकटोच्चान Būg. P. 12, 12, 28. — 2) = उच्चट Verz. d. Oxf. H. 93, b, N. 1. 94, a, 15. 97, b, 23. 30. 98, a, 1. 5. 6. 109, a, 3 v. u. 322, a, No. 764. adj. f. ई in Verbindung mit कृत्या Bez. der darauf gerichteten Zauberhandlung 98, a, 18.

उच्चाप्राज्ञापत्य n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 209, a.

उच्चर 1) LĀṬ. 3, 3, 19. — Vgl. auch unter चर mit उद्.

उच्चरित्र n. *immoral conduct* BENF. nach RĀGA-TAR. 6, 166, wo aber einfach मात्रोच्चारित्रनिवात् st. मात्रोच्च^० zu lesen ist.

उच्चार्य (von चर im caus. mit उद्) adj. *auszusprechen, ausgesprochen werdend*; davon nom. abstr. ०ता f. SĀH. D. 250, 1. ०त्व n. 636. 263, 14.

उच्चावच, प्रपञ्च *mannichfaltig, bunt* SARVADARĀṆAS. 146, 18.

उच्चैकर (उच्च + 1. कर) *hoch machen, in die Höhe heben*: ०कृतपूर्व-गात्र Verz. d. Oxf. H. 257, a, 6 (Conj.).

उच्चूड, AUFRECHT'S Ausg. des HALĀJ. 2, 303 liest उच्चूल.

उच्चैर्गोत्र (उच्चैस् + गोत्र) n. *hohes Geschlecht, hohe Geburt* WILSON, Sel. Works 1, 309.

उच्चैर्यामन् (उच्चैस् + 1. धा^०) adj. *hochstrahlend* Spr. 1723.

उच्चैर्न्यु (उच्चैस् + म^०) m. N. pr. eines Mannes, pl. SĀṆSK. K. 184, a, 2.

उच्चैःश्रवस N. pr. eines Rosses des Sonnengottes R. 7, 23, 2, 5.

उच्चैस् 1) चन्द्रः । उच्चैः कृतो निशि VARĀH. BRH. S. 4, 30. राश्यमेकश्चक्रा-रोच्चैः brachte in die Höhe Spr. 1196. उच्चैरुच्चैस्तरामिच्छन्पदानि der immer höher und höher zu steigen wünscht 3762. — 2) उच्चैरुदात्तः VS. PRĀT. 1, 108. AV. PRĀT. 1, 14. ÇAT. BR. 11, 4, 2, 6. — 3) नापीडिता वम-त्युच्चैरुदात्तः महीपते । उच्चैरुदात्त इव प्रायो भवति हि नियोगिनः ॥ wenn sie nicht stark gedrückt werden Spr. 1535. तमुच्चैर्निकृति so v. a. bis auf den Grund 2949. पदप्युच्चैर्विज्ञानीयानीचैस्तदपि कीर्तयेत् auch was er ganz genau weiss 2341.

उच्चैस्तर, धनि HALĀJ. 1, 140. उच्चैरुच्चैस्तरामिच्छन्पदानि der immer höher und höher zu steigen wünscht Spr. 3762.

उच्चैस् m. v. l. für उच्चैस् Spr. 4667.

उच्चैस्तरवर्तिन् Verz. d. Oxf. H. 282, b, 9. Būg. P. 40, 85, 30. अनुच्चै-स्^० KATHĀS. 36, 288.

उच्चैस्ति KAP. 1, 56. तोयोच्चैस्ति so v. a. *das Verschwinden —, Aus-trocknen des Wassers* VARĀH. BRH. S. 12, 1.

उच्चैस्त्र (von 1. हिद् mit उद्) m. (sc. संधि) *ein durch Abtretung frucht-barer Ländereien erkaufte Bündniss* KĀM. NĪTIS. 9, 3, 18; vgl. Spr. 4667.

उच्चैस्त्र 1) *das Haupt hoch tragend* KATHĀS. 120, 62.

उच्चैस्त्रोधि Būg. P. 2, 7, 32. उच्चैस्त्रोधिमुद्रतं कृत्वाकामिव Schol., comme une ombrelle étendue BURNOUF. 10, 20, 11. 26, 25.

उच्चैष्ट 1) b) Verz. d. Oxf. H. 282, b, 20. fg. 48. figg. 52. ०गणापति 249, a, N. 4. b, 22. ०गणेश 93, b, 35. ०चाण्डालिनी 33. 98, a, 9; vgl. उच्चै-ष्टेन बलिं दत्त्वा जपेत्तद्विमानसः । उच्चैष्टेनैव कर्तव्या जपो ऽस्याः सिद्धि-मिच्छता ॥ 11. fg. — Vgl. अनुच्चैष्ट.

उच्चैष्क KATHĀS. 100, 9.

उच्चैष्म VJUP. 107 nicht *Verwirrung*, sondern N. einer Tantra-Gottheit; eben so TĀRAN. 128 (des tib. Textes).

उच्चैष्मैरव Titel eines Werkes HALL 197.

उच्चैष्मरुद्र m. pl. N. einer Çiva'itischen Secte Verz. d. Oxf. H.

39, a, 1.

उच्चैष्मल KATHĀS. 77, 17.

उच्चैर् KAP. 1, 159. कूलोच्चैर्देः पतद्भिः durch herabstürzende Ufer-stücke Spr. 1158, v. l. für कूलोच्चैर्देः. Unterbrechung SĀH. D. 319.

उच्चैर्दन, वापीकूपतडागानामारामसुरवेष्मनाम् *das Zerstören* Spr. 4983.

उच्चैष adj. übriggeblieben: उच्चैषामिषवृत्ति (सिंह) KATHĀS. 63, 127. Ueberbleibsel Būg. P. 41, 27, 43.

उच्चैष्य (von श्चि mit उद्) m. *das Schwellen, Geschwollensein, Aufge-dunsenheit* MĀLATĪM. in SĀH. D. 90, 21. उच्चैष्य die gedr. Ausg. des MĀ-LATĪM. 78, 15.

उच्चैष्य 1) वाङ्मतोच्चैष्या (गद्) R. 7, 32, 46. Z. 6. घ्राण्य ed. Bomb.

उच्चैष्या VARĀH. BRH. S. 43, 56.

उच्चैष्य 1) घनित्यपतनोच्चैष्या विचित्रा भाण्यवृत्तयः RĀGA-TAR. 5, 261. चित्रमुच्चैष्यपताभ्यां क्रोडतीव विधिर्नृणाम् KATHĀS. 54, 96.

उच्चैष्ति 1) MĀRK. P. 121, 28. figg.

उच्चैस् 1) letzte Zeile, ÇĀK. CH. 163, 10 = ÇĀK. BÖHTL. 111, 7. — 4) auch das Daçakumārakarita wird in उच्चैस् getheilt. — Die urspr. Bed. ist *das Ausathmen, das Ausstossen der Luft aus den Lungen* im Gegens. zu निश्वास. — Vgl. काकोच्चैस्, निरुच्चैस्.

उच्चै Z. 3 lies PURUSHAKĀRA.

उच्चैय 2) VARĀH. BRH. S. 10, 15 (v. l. ०यिनी). 12, 14. 69, 30 (v. l. ०यि-नी). Verz. d. Oxf. H. 339, a, 42.

उच्चैयिनी Verz. d. Oxf. H. 64, a, 6. 81, b, 8. 148, a, 5. 152, b, 20. 258, b, 12. DAÇAK. in BENF. CHR. 192, 12. HALL 71. 166. v. l. zu VARĀH. BRH. S. 10, 15. 69, 30.

उच्चैयान partic. s. u. द्वा, सिद्धीति mit उद्.

उच्चैय (1. उद् + वृट्) adj. *mit aufgerichteten Haarflechten*: ०उच्चैय n. N. pr. einer Oertlichkeit RĀGA-TAR. ed. Calc. 1, 116. उच्चैय^० ed. TROYER.

उच्चैयित (wie eben) adj. *dessen Haarflechten in die Höhe stehen* RĀGA-TAR. ed. Calc. 1, 116. उच्चैयित ed. TROYER.

उच्चैयन् m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 148, a, 4.

उच्चैयल 1) Spr. 735. Çiç. 9, 47. DAÇAK. in BENF. CHR. 193, 24. WEBER, RĀMAT. UP. 338. 343. — 3) Z. 2 verbessere ~~~~~~. Ind. St. 8, 383 heisst dieses Metrum richtig उच्चैयला. — 5) m. N. pr. eines Autors (wohl = उच्चैयलदत्त) Verz. d. Oxf. H. 126, a, 11.

उच्चैयलदत्त (उ + दत्त) m. N. pr. eines Scholiasten der Uṇādisūtra Verz. d. Oxf. H. 162, a, 41. 182, b, 31. 183, b, 33. 192, a, 19.

उच्चैयलनरसिंह (तीर्थ) N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 149, a, 1.

उच्चैयलनीलमणि m. Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 167.

citirt unter प्रज्ञल्प und प्रतिज्ञल्प.

उच्चैयलितव s. u. स्वल् mit उद् im caus.

उच्चै, दीनारभाण्डनौष्कितम् यद्गाधजलात्तरे hinablassen RĀGA-TAR. 5, 108. नो विन्दुमप्युष्कित (मेघ): von sich geben Spr. 3503. उच्चैतो धर्म-मर्पादो भृत्यानाम् verlassen RĀGA-TAR. 5, 349. Jmd aussetzen KATHĀS. 92, 25. एवं नोष्कित मूढो ऽर्थान्यावदर्थैः स नोष्कितः aufgeben 61, 218. नोष्कित स्मरकयाम् VARĀH. BRH. S. 78, 12. उच्चैयल fahren gelassen KA-TĀS. 121, 116. 209. NAIŠH. 22, 42. 53. वारि पुरंदरोष्कितम् VARĀH. BRH. S. 9, 37. 12, 12. entbehrend, frei von — (instr. oder im comp. vorange-